

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Christianæ. Institvtionis Formula

Sonnus, Franciscus

Sylvædvcs, 1570

De duobus mandatis Charitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30409

DE DVOBVS.

MAGISTER.

Ceterum, quàm mihi hic ma-
ras: interpretationem?

DISCIPVLVS.

Veram atq; germanam: Ne
Sicut denotat similitudinem
non æqualitatem.

MAGISTER.

Luc,
10.

Hoc certè loco. interrogabit
Iesum Legisperitus, dicēs, E-
quis est meus proximus?

DISCIPVLVS.

Cui & ostēdit Saluator argu-
tè sanè, & pulcherrima quadri-
Parabola, omnē hominē vni-
cuiq; proximum esse siue co-
gnatus ac notus existat, siue
nō, siue eiusdem sit, siue cōtra-
riæ vel alienæ Religionis, di-
cens, Vade & tu fac similiter,
hoc est, tu iudica omnem ho-
minem tibi proximum esse, &
subueni ei in sua necessitate

tan-

MANDAT. CHARIT. 54

tanquā proximo tuo. Sicut fecit Samaritanus, omnibus modis adiuuans hominē sibi planē incognitū, casuq; repertū, spoliatum, & vulneribus ad necem vsque afflictum.

MAGISTER.

Quam autē ob causam omnis homo dicitur omni homini proximus?

DISCIPVLVS.

Quia omnis homo omni homini creatione, & natura cōpar est ac frater. Nullo autem nō idiomate appellātur proximi, qui inter sese fratres esse cognoscūtur. Porro oīs Christianus omni Christiano insup regeneratione frater est & gratiē cōfors, & Religione cōmilito, & spe futurę beatitudinis coheres. MAGISTER.

Meritò igitur proximus. Ce-

E vj. terum

DE DVOBVS.

terum quando posset quis iudicari inculpatè obseruatum primū mādatum charitatis?

DISCIPVLVS.

1. Ioa. Regula Apostolica sic dicitur.

3. Hec est charitas Dei, vt mandata eius custodiamus, Itē, Qui seruat, verbū, hoc est, mādatum

Dei, verè in hoc charitas Dei

1. Ioa. perfecta est. Igitur qui preceptis

2. nibus facit quę Deus precepit, cauet insuper quę ille vetuit.

idq; sincero amore, ne scilicet

exasperet in vllō pietissimū

illius maiestatem, is reuera ob-

seruat primum mandatum.

MAGISTER.

Et quando posset iudicari

quis obseruasse secundum?

DISCIPVLVS.

Rursum duas regulas habemus

in scripturis sanctis, quarū

1. prima est. Quod oderis ab

alio

MANDAT. CHARIT. 55

alio tibi fieri, vide ne tu ali- Tob.
quando alteri facias. Altera, 4.
Quæcunq; vultis, vt faciant Mat.
vobis homines (vultis, inquã, 7.
rationabili & discreta volun-
tate) & vos eadem facite illis.
Quas regulas qui obseruat ex
corde, per dilectionem nõ fic-
tam, is reuera implet secundũ
præceptum charitatis.

MAGISTER.

Profectò optimè se habent
ista exordia, & feliciter in te
iacta video pieratis & Christi
anę Religionis fundamenta.
Restat modò, vt porrò pericu-
lũ faciã, an æquè impresseris
memorię tuę, quæ tertio loco
scire debet is, qui se Christia-
nè institutũ putat: nẽpè quo
modo sit orãdus & exorãdus
Deus per fidem cognitus, nec
nõ & placandus subinde pre-
cibus,

DE VARIS ORAT.

cibus, obsecratione, supplicatione, sacrificijs: vt sua miseratione, & donet quod vires nostrę excedit, & cōdonet, quod ingratitude inobediētiaque nostra commeruerunt.

TRACTATUS

Tertius de orationibus hominis Christiani, obsecrationibus, supplicationibus & sacrificijs.

MAGISTER.

Quam potissimum ob causam tam sedulo hortatur nos Saluator ad orationem: partim doctrina, dicēs, Oportet semper orare & nō deficere: partim exemplo, dicente Euangelio, Erat enim pernoctans in oratione Dei?

DISCIPVLVS.

Nos